

min kamp mot djävulen

vi gick upp i ringen samtidigt

trodde jag min knäppis

den jäveln hade varit där
hela tiden
fattade jag sen

för det var inte Du
utan jag

publiken skrattar nästan ihjäl sig
när de nu ser hur jag går
de sista ?
ronderna

för de ser ju
att jag är ensam i ringen

det gör inte jag
än

inte riktigt än

men gud ska veta
att jag kämpar med

att riva av mig tasken

förlåt

masken...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunnar Hilén med Poeter.se id #26287 innehar upphovsrätten